

[Første næstformand]

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke initiativer vil statsministeren tage for at forebygge racisme i Danmark?«

Af Duetoft (CD) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 12/11 91. Fremme af forespørgslen vedtaget 20/11 91).

*Begrundelse***Duetoft (CD):**

Ikke mindst det, der er sket det sidste par dage i Sverige, har sat denne debat i relief. Vi har i løbet af det seneste par år set en udvikling i Frankrig, i Tyskland, i Belgien og i en række andre lande mod gryende racisme og gryende diskrimination af mennesker på grund af deres etniske baggrund.

Derfor fandt vi det rigtigt at rejse en debat om dette spørgsmål her i Folketinget, for at vi kunne forsøge at finde nogle metoder til forebyggelse af, at en tilsvarende situation skulle opstå i Danmark.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne henstille, at det, hvis man ønsker at føre private forhandlinger, foregår uden for salen. Det andet kan vi ikke have.

*Besvarelse***Statsministeren (Poul Schlüter):**

Der er ingen tvivl om det, der er desværre mange eksempler på, at fremmedhadet stikker sit hæslelige hoved frem overalt i Europa.

Vi har set eksempler på det i Italien, i Frankrig og i Tyskland, hvor efteråret har været præget af en stribe af angreb på asylhjem og en bølge af brandstiftelser og voldelige overfald på indvandrere fra den tredje verden. Og hadet får et stadig voldsommere udtryk, debatten skærpes, det bliver let til fastlåste synspunkter, der står skarpt over for hinanden.

Desværre er det ikke kun et fænomen syd for Danmark, også Sverige har gennemlevet en række attentater rettet mod udlændinge. I Danmark har vi heldigvis kun i mindre måle-

stok oplevet noget tilsvarende. Men vi har oplevet grimme eksempler også hos os. Vi må heller ikke negligere de holdninger, som ligger bag volden og attentaterne. Man kan med rette tale om den åbne debats nødvendighed. Det er bydende nødvendigt, at vi taler sammen om forholdene og gør det åbent, ellers får vi ikke lejlighed til at korrigere myter, fordomme og dogmer. Jeg ser dagens forespørgselsdebat i dette lys.

Jeg har selv for nogle uger siden opfordret til, at ethvert begyndende tegn på fremmedhad, racefølelser eller forsøg på at kvalificere sig som overmennesker skal imødegås med styrke og fast overbevisning. Vi kan ikke bevare respekten for os selv, hvis vi nedvurderer mennesker, der er anderledes. Det bør alle partier her i Tinget og hele befolkningen kunne stå sammen om – på tværs af uenighed om, hvor mange flygtninge vi skal modtage her i Danmark.

Mange danskere mener, at Danmark bør have en udlændingelov, der er mere restriktiv end den nuværende over for asylsøgende og andre, der ønsker at skaffe sig fast ophold her i landet. Herom har enhver lov til at have sin mening. Man kan godt være tilhænger af strammere regler, uden at denne holdning overhovedet behøver at have sammenhæng med racisme eller fremmedhad. Det skal også siges ganske klart i dag.

Vi har alle hver især et ansvar for at vejlede. Der er brug for, at vi alle i hele samfundet, i skoler, i fritidsklubber, i foreningslivet, i organisationer og ikke mindst på arbejdspladserne, arbejdsgivere og tillidsmænd og alle medarbejderne, tager klar afstand fra racisme, fra tendenser til nynazisme, eller hvad det er for noget, og enhver form for fremmedhad og diskrimination.

Vi må alle, regering og Folketing, sige fra over for dem, der vil opdigne til racisme. Men ansvaret for, om racisme får en chance for at udvikle sig, er i bund og grund et personligt, individuelt ansvar, et ansvar, der ikke bare kan deponeres hos de politiske partier eller andre, f.eks. interesseorganisationer.

En bred folkelig modstand mod racisme og en imødekommende holdning over for mennesker, som ikke er danske, er nu engang det, som bedst nytter noget.